Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

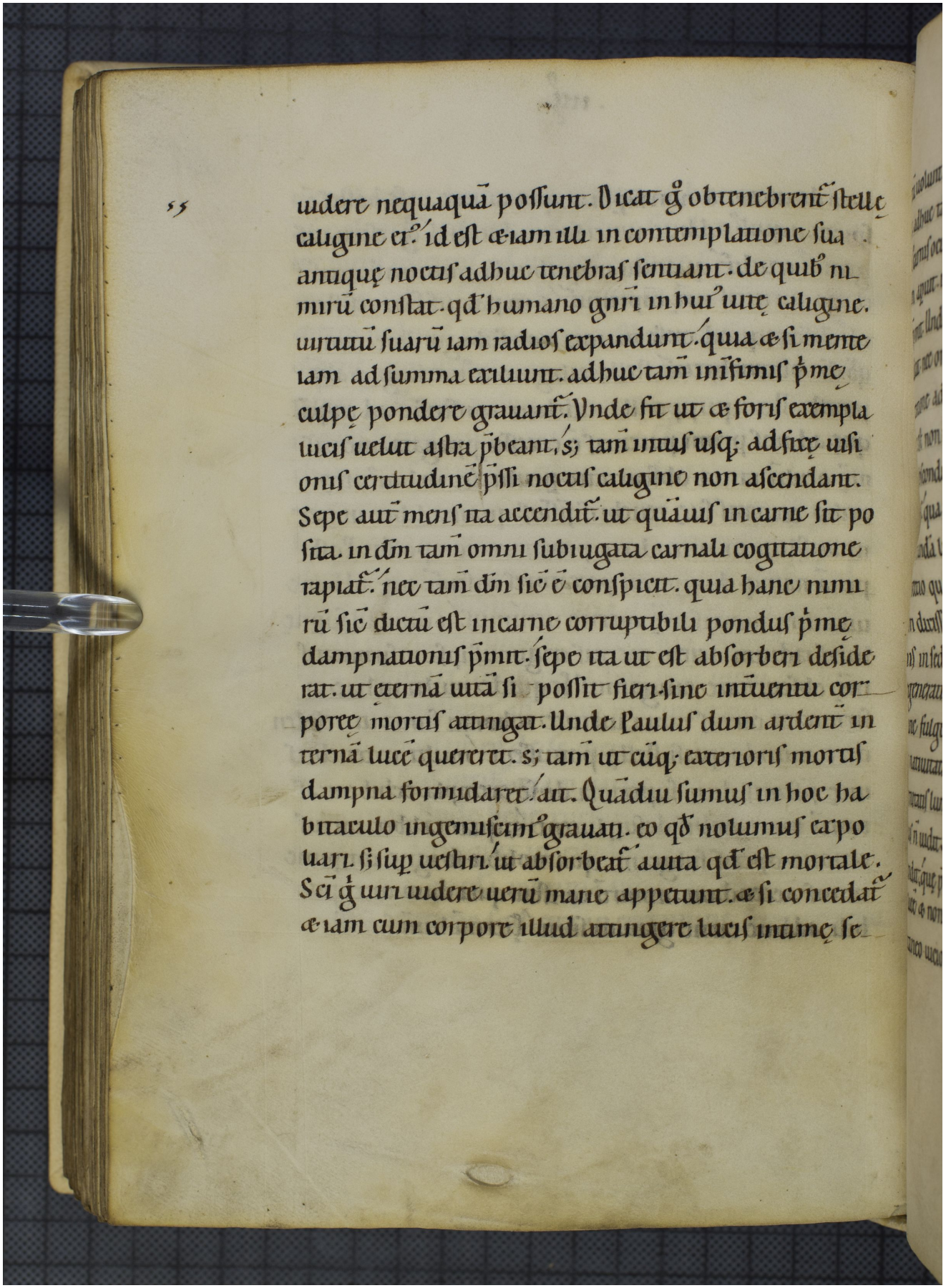

55 uidere nequaquam possunt. Dicat q̃ obtenebrent̃ stellę
caligine et. id est etiam illi in contemplatione sua
antiquę noctis adhuc tenebras sentiant. de quib̃ ni
mirũ constat. qd̃ humano gnri in hui uitę caligine.
uirtutũ suarũ iam radios expandunt. quia etsi mente
iam ad summa exiliunt. adhuc tamen infimis p̃ me
culpę pondere grauant̃. Vnde fit ut et foris exempla
lucis uelut astra p̃beant. s; tamen intus usq; ad sicę uisi
onis certitudinẽ p̃sti noctis caligine non ascendant.
Sepe autem mens ita accendit̃. ut quamuis in carne sit po
sita. in dm tamen omni subiugata carnali cogitatione
rapiat̃. nec tamen dm sicut ẽ conspicit. quia hanc nimi
rũ sicut dictũ est in carne corruptibili pondus p̃ me
dampnationis p̃mit. sepe ita ut est absorberi deside
rat. ut eternam uitam si possit fieri sine intuentu cor
poreę mortis attingat. Unde Paulus dum ardent̃ in
ternam lucem quereret. s; tamen ut cũq; exterioris mortis
dampna formidaret. ait. Quamdiu sumus in hoc ha
bitaculo ingemiscimus grauati. eo qd̃ nolumus expo
uari. si sup uestiri ut absorbeat̃ mortalitas qd̃ est mortale.
Sci q̃ uiri uidere uerũ mane appetunt. et si concedat̃
etiam cum corpore illud attingere lucis intimę se